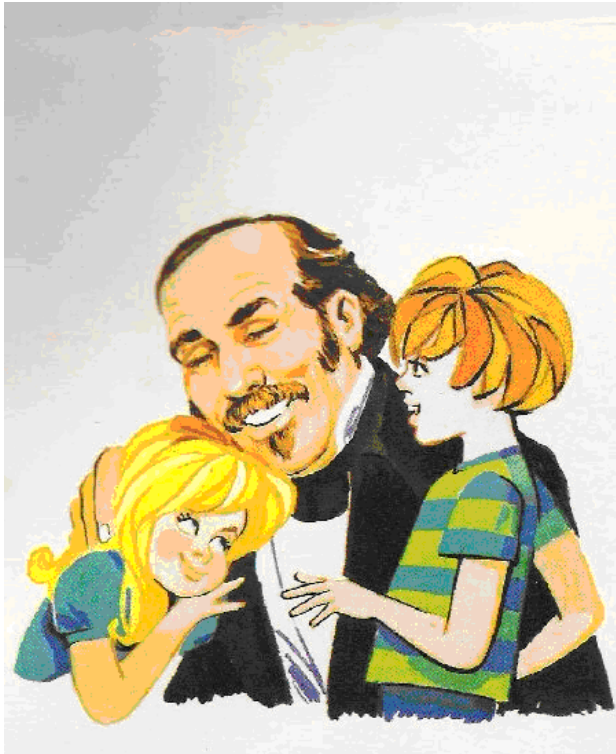

Er was eens.... Hippolyte Léon Denizard Rivail

Heel lang geleden... werd een jongen geboren, op 3 oktober 1804, in een land dat Frankrijk heet, in Europa, in de stad Lyon. Hij werd Hippolyte Léon Denizard Rivail genoemd, een moeilijke naam omdat hij Frans was.

De jongen groeide op en was beleefd, intelligent en goed opgevoed.

Toen hij tien jaar oud was werd hij door zijn ouders naar een ander land gestuurd, Zwitserland, naar de stad Yverdon om verder te studeren. Yverdon was een verzamelpunt

van kinderen uit verschillende delen van de wereld, ze hadden daar immers de beste school uit die tijd. Het was de school van de broederschap, die zorgde ervoor dat de kinderen en jongeren verantwoordelijke mensen werden die iets voor de maatschappij konden doen.

Rivail werd een grote professor. Toen hij in Parijs, de hoofdstad van Frankrijk, ging wonen, gaf hij in zijn huis gratis les aan vele jongeren die niet konden betalen om naar school te gaan.

De professor Rivail sprak, omdat hij veel gestudeerd had, behalve zijn moedertaal Frans ook veel andere talen. Rond 1831 gebeurde er iets heel fijn in zijn leven. Hij leerde Amélie Gabrielle Boudet kennen, en één jaar later trouwden zij met elkaar. Zij was ook lerares.

Hij en zijn vrouw werkten heel hard. Een van zijn bezigheden was het schrijven van studieboeken voor de scholen. Zo werd hij een bekende en gerespecteerde man.

Toen hij 50 jaar was werd hij door een vriend op de hoogte gesteld van rare gebeurtenissen die zich afspeelden in de stad. Zijn vriend zei dat hij op een bepaalde bijeenkomst zag dat de objecten vanzelf bewogen en een tafel zelfs begon te praten.

De professor Rivail die gewend was aan studie en onderzoek vond dat allemaal heel raar maar nadat de vriend heel erg had aangedrongen, besloot hij een van de bijeenkomsten bij te wonen.

Daar zag Rivail voor de eerste keer het verschijnsel van de tafels die uit zich zelf bewogen. Verschillende objecten zoals vazen, bloemen en hoeden bewogen zich door de lucht zonder enige ondersteuning.

De professor bedacht al gauw dat het verschijnsel een oorzaak moest hebben gezien het feit dat de aanwezigen niet verantwoordelijk waren voor de gebeurtenis. Hij ging dus op onderzoek uit. Hij begon met regelmaat de wekelijkse bijeenkomsten bij te wonen met het doel er achter te komen wat zich allemaal daar achter afspeelde.

Er was een speciale manier om met de tafel te spreken. Wanneer de tafel een keer klopte, met een van de poten, dan betekende dat "nee", twee keer kloppen, "ja". Daarna werd een alfabet gemaakt waarin de letter aangegeven werd door het aantal keer dat de tafel klopte. Later, om de methode te versnellen, ging iemand de letters van het alfabet opnoemen en de tafel gaf met één keer kloppen de gewenste letter aan.

En zo kreeg Rivail antwoord toen hij vroeg wie de tafel bewoog:

- Wij zijn de geesten.

In het verloop van het gesprek informeerden de geesten dat zij niks meer waren dan de zielen van de mensen die het fysieke lichaam al hadden verlaten. Zij waren geen spoken. Zij hadden alleen geen fysiek lichaam. Zij waren overleden zoals gewoonlijk wordt gezegd.

Nog op dezelfde manier kwam de leraar Rivail achter dat de mensen na het overlijden blijven leven maar dan met een ander lichaam. En zij zeiden ook dat hij andere keren had geleefd en dat hij in een van zijn vorige levens Allan Kardec heette.

Door verder te gaan met de vragen en de antwoorden te noteren, door alles op te schrijven, te vergelijken en te bestuderen verzamelde de professor Rivail uiteindelijk alle leringen bij elkaar die door de geesten werden gegeven in een boek: "Het Boek der Geesten", dat hij publiceerde. Omdat hij heel bekend was om de boeken die hij schreef als leraar en omdat het om een werk ging dat niet van hem was, het was de leer van de geesten, besloot hij de naam "Allan Kardec" te gebruiken, de naam waarmee wij hem kennen.

Spiritisme is dus de leer die geopenbaard werd door de geesten en in boekvorm samengesteld door Allan Kardec.

Allan Kardec desincarneerde (overleed) op 31 maart 1869.

Zijn vrouw leefde nog een paar jaar verder en bleef werken aan het bekendmaken van de Spiritistische Leer tot de dag van haar desincarnatie (overlijden).

*Bibliografie: Apostila de Evangelização Infantil, Spiritistische Federatie uit Paraná
1º Cyclus van de Kinderjaren - Hoofdstuk V = Spiritisme
(Vertaling: Dalva Marçal da Cruz/Bruno Bezerra voor NRSP)*

Nederlandse Raad voor het Spiritisme
website: www.nrsp.nl
email: info@nrsp.nl